

hans Reise, og Udvalget har ikke kunnet have Noget imod at tilføie „hvilke Udgifter i fornødent Fald blive forsvudsvis at udrede af det Offentlige“. Endelig har man troet det rigtigst at slutte Loven med en ny Paragraph, som gaaer ud paa, at, naar Rigsretten idømmer Livsstraf, bør den tillige tage under Overveielse, om der findes at være Anledning til Benaadning, og derom gjøre Beretning til Kongen; det er altsaa Tilfældet, hvad enten Rigsretten finder Anledning til Benaadning eller ikke, at den efter vor Formening bør gjøre Beretning til Kronen, for at denne kan træffe fornøden Foranstaltning med Hensyn til sin forfatningsmæssige Ret i Henseende til Benaadningen, og det har man troet tilstrækkeligen antydet derved, at det heed „og derom gjøre Beretning til Kongen.“

Røster: I Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger med Hensyn til den Forandring, som er foreslaaet i Overskriften, skal jeg tillade mig at erindre, at jeg antager, at hvis man siger, at det skal være en Lov om Rigsretten og Forsølgningemaaden ved samme, da er der derved udtrykt, at Loven omfatter ikke blot Rigsrettens Indretning og Forretningsorden, men tillige den Form, hvorunder den skal træde i Virksomhed, saaledes at de Ord, som han meente, man ligesaa godt kunde tilføie, „dens Indretning og Forretningsorden“, blive ganske overflødige, naar der staaer „om Rigsretten“. Men jeg troer ikke, at det kan være overflødigt at tilføie: „og om Forsølgningemaaden ved samme“, og jeg har i det Foregaaende tilladt mig ogsaa at erindre om, at disse Ord ere brugte i Grundloven. Det er en grundlovmæssig Bestemmelse, at der skal gives en Lov om Forsølgningemaaden ved Rigsretten. — Forslagene under Nr. 2, 3, 5 og 6 ere ikke alene Formforandringer; men jeg antager, at der ved disse Ændringsforslag er bevirket, at der netop bliver udtrykt, hvad det ærede Udvalg selv har villet udtrykke; thi saaledes, som det første Afsnit blev vedtaget under den anden Behandling, er Udskæts § 2 første Afsnit forkastet, og der kommer ikke i Lovens 2den Paragraph til at staae Noget om, at Valget skal ske af Rettens faste Tilforordnede, hvilket netop derved, at det 16de Afstemnings-

punkt under anden Behandling blev forkastet, blev udtalt at være Thingets Mening. Det var nemlig Udvalgets Mening, at man i visse Tilfælde skulde kunne gaae udenfor de faste Tilforordnede, og at der skulde kunne optages nogle af de Mænd, som Justitiarius i extraordinaire Tilfælde kan tilkalde, men dette blev forkastet. Men naar nu det første Afsnit kom til at lyde saaledes, som det ved anden Behandling blev vedtaget, saa fik vi Intet ind om dette Spørgsmaal. Hvad angaaer de tvende Ord i vort Forslag til en forandret Redaction af det første Afsnit i § 2, nemlig Ordene „i Regelen“, da finder jeg ikke, at de betegne mere end, at en Indskrænkning af disse 4 Mænd kan finde Sted i visse Tilfælde, og de svare saaledes til de næste 3 Linier, som betegne, under hvilke Omstændigheder en saadan Indskrænkning kan finde Sted. — Til det under Nr. 5 stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at naar der staaer: „Naar Landsthinget første Gang sammentræder efter Udløbet af de 4 Mænd, for hvilke Valg ere skete“, da er det aldeles overensstemmende med god Sprogbrug, at det ikke alene gjælder for det første Tilfælde, men ogsaa for alle tilkommende, hver Gang Valg ere skete, at da det Samme skal gjentage sig; og man behøver vistnok ikke, for at tydeliggjøre dette, at gjentage, at det saaledes fremdeles vil ske hvert fjerde Mænd. — Ved det 6te Afstemningspunkt behøver jeg Intet at bemærke, da Udvalget selv har gjort opmærksom paa, at det stemmer med dets egen Indstilling, og jeg troer ogsaa, at det vil gaae ind derpaa, da det er en Maade til at opnaae det, som Udvalget anjaae for rigtigst, at der nemlig ikke skulde ske noget Valg med Hensyn til den enkelte Sag, som var under Behandling. — Med Hensyn til det 7de Afstemningspunkt er det min Mening, at det maa overlades til Rettens egen Forretningsorden at bestemme, om det skal være ved absolut eller relativ Majoritet, at Formanden skal vælges, og jeg anseer det heller ikke nødvendigt; at der her i Loven optages Noget derom. Jeg troer ogsaa, at det er overensstemmende med Thingets egen Mening, da det under den 2den Behandling blev forkastet med 23 mod 21 Stemmer, at der skulde fordres over Halvdelen af Stemmerne